

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/47/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313010645
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8313010645.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Mariána Sninského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. januára XXXX, v trestnej veci obž. A.. H. B. stíhaného pre prečin nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa § 214 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, o odvolaní poškodeného J.. H. Y. proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/160/2013 zo dňa 23. januára 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 2 Tr. poriadku na podklade odvolania poškodeného J.. H. Y. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/160/2013 zo dňa 23. januára 2014 vo výroku o náhrade škody.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku u k l a d á obžalovanému A.. H. B., nar. XX.XX.XXXX v J., bytom P., R. č. XXXX/XX, prechodne bytom P., J. XXX, povinnosť uhradiť poškodenému J.. H. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., R. č. XXXX/XX, škodu vo výške 4..

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku poškodeného J.. H. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., R. č. XXXX/XX, so zvyškom nároku na náhradu škody

o d k a z u j e na občianske súdne konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obž. A.. H. B. vinným zo spáchania prečinu nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa § 214 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- ako jediný konateľ spoločnosti M. V. s.r.o., Y. 4, P., nevyplatil svojmu zamestnancovi J.. H. Y. mzdu za obdobie mesiacov máj 2010 až február XXXX v deň jej splatnosti, hoci na vyplatenie mzdy spoločnosť M. V., s.r.o. P. disponovala dostatkom finančných prostriedkov a tak J.. H. Y. spôsobil škodu X.XXX,XX eur. Za to mu bolo súdom podľa § 44 Tr. zák. upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona, lebo trest, uložený rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/19/2013 zo dňa 23.5.2013, odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov a peňažný trest vo výške 400,- eur považuje za dostatočný.

Podľa § 288 ods. X Tr. por. pošk. J.. H. Y. s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie poškodený. Domnieva sa, že výrok rozsudku o uplatnenej náhrade škody a odôvodnenie tohto postupu je v rozpore so zákonom. Cituje ust. § 287 ods. 1 Tr. poriadku a podľa jeho mienky v tomto prípade nebola prítomná žiadna zákonná prekážka,

ktorá by súdu bránila postupovať podľa tohto ustanovenia. Výška spôsobenej škody je súčasťou popisu skutku, z ktorého bol obžalovaný uznaný za vinného. Navyše výška škody bola kvalifikačným momentom pre použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty tohto trestného činu. Namieta aj výšku mzdy, ktorú mal dostávať od obžalovaného. Myslí si, že súd za daného stavu mal rozhodnúť tak, že obžalovanému A.. H. B. podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uloží povinnosť nahradiť mu škodu vo výške 4.905,30 eur a zo zvyškom ho mal odkázať na občianske súdne konanie. Popisuje priebeh prípravného konania a bol to on, čo podal trestné oznámenie. Napáda aj postup okresného súdu, pričom o termíne hlavného pojednávania nebol oboznámený, nebol poučený o svojich právach, ako aj o práve na záverečnú reč. Samosudca ho ani žiadnym spôsobom nevyzval, aby sa ako poškodený k tomuto rozsudku vyjadril. Požiadal nariadený súd o zrušenie napadnutého výroku o náhrade škody a aby vo veci sám rozhodol.

Krajský súd ako súd odvolací na podklade takto podaného opravného prostriedku poškodeným podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, a zistil, že odvolanie poškodeného je v tomto smere možné považovať za dôvodné.

Podľa § 307 ods. 1 písm. d) Tr. por. rozsudok môže odvolaním napadnúť poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

V prvom rade je potrebné uviesť, že ust. § 307 Tr. por. upravuje, ktoré osoby a pre nesprávnosť, ktorého výroku môžu rozsudok odvolaním napadnúť.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že zákon poškodenému priznáva oprávnenie podávať odvolanie len proti výroku o náhrade škody (resp. preto, že takýto výrok chýba). Poškodený teda nemôže odvolanie podávať proti výroku o vine, ani proti výroku o treste.

V prieskumnom konaní krajský súd zistil, že prvostupňový súd poškodeného J.. H. Y. podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal s nárokom na náhradu škody na konanie o veciach občianskoprávných, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že tak urobil z dôvodu, že pre úplné ustálenie výšky jeho nárokov by bolo potrebné vykonať dokazovanie nad rámec predmetného konania.

S takýmto záverom prvostupňového súdu nie je však možné sa stotožniť.

Z trestného spisu bolo zistené, že obžalovaný A.. H. B. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23. januára 2014, po zákonom poučení, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, t.j. že je vinný zo páchania skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por., a po návrhu prokurátora prijaté súdom, s tým, že dokazovanie ku skutku, ku ktorému sa obžalovaný priznal, sa nevykoná a následne boli oboznámené listinné dôkazy a to len charakteristika a odpis z registra trestov obžalovaného.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku [zák. č. 301/2005 Z. z. v znení účinnom od 1. septembra 2011 (ďalej len „Tr. por.“)] ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku.

Podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa odseku 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. To nevyklučuje možnosť výsluchu obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Ak tomu nebráni zákonná prekážka, súd uloží obžalovanému vždy

povinnosť nahradíť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

Ako vyplýva z predloženého spisového materiálu, súd prvého stupňa, potom ako prijal vyhlásenie o vine obžalovaného, nevykonal prakticky žiadne listinné dôkazy vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody. Zistiť uvedené pochybenie okresného súdu na verejnom zasadnutí v konaní o odvolaní poškodeného krajský súd doplnil dokazovanie a oboznámil z č.l. 1 - trestné oznámenie poškodeného, z č.l. 27 - zápisnicu o výsluch poškodeného J.. H. Y. zo dňa 10.1.2012, kde si uplatňoval škodu vo výške X.XXX,- eur, alikvotnú čiastku za odpracované dni v mesiaci február 2011 a odstupné za dva mesiace, z č.l. 35 - zápisnicu o výsluchu poškodeného zo dňa 4.7.2011, kde si uplatňoval totožnú výšku náhrady škody, z č.l. 43 - zápisnicu o výsluchu poškodeného zo dňa 3.4.2012, pričom si už uplatňoval škodu okolo X.XXX,XX eur a odstupné vo výške XXX,XX. eur. Z doplnenia výpovede poškodeného na č.l. 49 vyplýva, že si nárokuje už na náhradu škody vo výške X.XXX,- eur. Zo zápisnice o výsluchu poškodeného z 12.9.2013 (č.l. 310 - 316) vyplýva, že žiada nahradíť škodu, ktorá je minimálne uvedená ako vymeriavací základ, z ktorého boli odvádzané odvody poisťného.

Z ďalších prečítaných listinných dôkazov, z č.l. 161 - XXX - zápisnica o miestnom zisťovaní daňovým úradom, z č.l. 168 - 169 - mzdový list poškodeného, z č.l. 170 - XXX - správa R. poisťovne, z č.l. 172 - údaje zo Y., je zrejme, z akej výšky mzdy poškodeného boli odvádzané zákonné odvody do jednotlivých poisťovní a splatná daň.

Súhrn týchto dôkazov potom následne umožnili odvolaciemu súdu zaoberať sa uplatneným nárokom na náhradu škody poškodeným J.. H. Y. a tento aj vo výške ustálenej v skutkovej vete napadnutého rozsudku priznať. Z dikcie § 287 odseku 1 Tr. poriadku vyplýva, že ak je spôsobenie škody a jej výška súčasťou popisu skutku uvedeného vo výrokovej časti rozsudku, súd v tomto rozsahu musí o povinnosti obžalovaného nahradíť ju poškodenému vždy rozhodnúť, pokiaľ už škoda nebola uhradená celkom alebo sčasti. Ak škoda bola sčasti uhradená, súd rozhodne len o povinnosti nahradíť ešte neuhradenú časť spôsobenej škody. Je potrebné tiež zdôrazniť, že obžalovaný pri vyhlásení o vine a pri kladení jednotlivých otázok je dotazovaný mimo iného aj na to, či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, právnej kvalifikácii, či sa dobrovoľne priznal a podobne. Obžalovaný sa teda priznáva nielen ku konaniu, ktoré zakladá určitú právnu kvalifikáciu skutku, ale aj k následkom spôsobeným týmto jeho konaním, teda napr. k ublíženiu na zdraví, morálnej a vecnej škode.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je preto celkom jasné, z akého dôvodu prvostupňový súd nerozhodol o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody aspoň sčasti. Výška spôsobenej škody je súčasťou popisu skutku a z oboznámených listinných dôkazov vyplýva minimálny mzdový nárok poškodeného, a preto súdu nič nebránilo aspoň v tejto časti o nároku poškodeného, ktorý si pôvodne uplatňoval až škodu vo výške X.XXX,- eur, rozhodnúť.

Toto pochybenie napravil krajský súd, a to tak, že napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody zrušil a následne vo veci rozhodol sám s tým, že obžalovanému uložil povinnosť uhradiť poškodenému škodu vo výške X.XXX,XX eur, ktorá bola poškodenému preukázateľne prečinom spôsobená.

Odvolací súd zároveň poškodeného podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie, pretože výsledky vykonaného dokazovania neposkytujú podklad pre jeho priznanie vo výške uplatnenej poškodeným (sporný ostal nárok na výšku mzdy vo výmere XX.XXX,- Sk, ktorú deklaroval poškodený a výška mzdy -XX.XXX,- Sk, z ktorej boli zrazené jednotlivé odvody príslušným inštitúciám) a pre rozhodnutie by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.